

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงปัญหาและข้อจำกัดของการนำสิทธิในแบบผังภูมิของวงจรรวมไปใช้เป็นหลักประกันการชำระหนี้ตามกฎหมายของประเทศไทยในปัจจุบัน เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและข้อจำกัดต่าง ๆ ของการนำสิทธิในแบบผังภูมิของวงจรรวมไปใช้เป็นหลักประกันการชำระหนี้ต่อไป

จากการศึกษาพบว่า การประกันหนี้ด้วยทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในปัจจุบัน ได้แก่ จำนองและจำนำนั้นยังมีข้อจำกัดไม่อาจนำมาปรับใช้กับการนำสิทธิในแบบผังภูมิของวงจรรวมไปใช้เป็นหลักประกันการชำระหนี้ได้ กล่าวคือ กรณี จำนอง เนื่องจากสิทธิในแบบผังภูมิของวงจรรวมมิใช่สังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 703 ระบุให้ จำนองได้ และพระราชบัญญัติแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. 2543 ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะก็มีได้มีบทบัญญัติที่กำหนดให้สิทธิในแบบผังภูมิของวงจรรวมสามารถนำมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ได้ ส่วนกรณีจำนำนั้น หลักการสำคัญของการจำนำ คือ การส่งมอบการครอบครองทรัพย์สินที่จำนำ แต่ลักษณะของสิทธิในแบบผังภูมิของวงจรรวมเป็นทรัพย์สินไม่มีรูปร่างจึงไม่สามารถส่งมอบการครอบครองได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 747 นอกจากนี้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ยังกำหนดให้สิทธิซึ่งมีตราสารเท่านั้นที่สามารถจำนำได้ สิทธิในแบบผังภูมิของวงจรรวมมิใช่สิทธิซึ่งมีตราสารจึงไม่สามารถนำมาจำนำได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 750 ดังนั้น การออกกฎหมายให้มีหลักการทำนองเดียวกับกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา คือ Uniform Commercial Code Article 9 (Secured Transactions) จะทำให้สามารถนำสิทธิในแบบผังภูมิของวงจรรวมไปใช้เป็นหลักประกันการชำระหนี้ได้

This thesis investigates problems and limitations related to the use of the rights to layout-designs of integrated circuits as security for the performance of obligations in accordance with the provisions of the present legal system. This study addresses issues relating to resolving these problems and limitations.

Findings are as follows: The security for the performance of obligations in accordance with the present Civil and Commercial Code, namely, mortgages and pledges, has certain limitations preventing adaptation to problems pertaining to the use of rights to layout-designs of integrated circuits, especially in view of mortgages. This is because layout-designs of integrated circuits cannot be classified as immovable or movable property

as specified in Section 703 of the Civil and Commercial Code, thereby preventing them from being designated as property which can be mortgaged. The Protection of Layout-Designs of Integrated Circuits Act, B.E. 2543 (C.E. 2000) is a special law, which does not have a provision allowing for the rights to layout-designs of integrated circuits to be used as security for the performance of obligations. In case of pledges, the fundamental principle is the delivery of the pledged property. However, the nature of the rights to layout-designs of integrated circuits presupposes these layout designs are intellectual property. Therefore, the delivery of the ownership cannot be carried out in accordance with Section 747 of the Civil and Commercial Code. In addition, the Civil and Commercial Code stipulates that only the rights to property which can be represented by a written document can be pledged. The right to the layout-designs of integrated circuits is not a right that can be represented by a written document and thus cannot be pledged under Section 750 of the Civil and Commercial Code. Therefore, a law should be enacted incorporating the same principles as those of the comparable American law in Article 9 (Secured Transactions) of the Uniform Commercial Code. Such a law will allow the rights to layout-designs of integrated circuits to be used as security for the performance of obligations.